

Krutá realita: Miliony lidí v severní Sýrii nemají přístup k čisté vodě

23.3.2023 - Mayladan Zaynab | Člověk v tísni

Přístup k čisté a nezávadné vodě je základním lidským právem, přesto ho miliardy lidí nemá. V severní Sýrii se již několik let potýkají s problémy s vodou a situace se v důsledku probíhajících konfliktů v těchto místech jen zhoršuje. V době, kdy si připomínáme Světový den vody, je důležité upozornit na zoufalou situaci lidí v severní Sýrii, kteří se potýkají s vážným nedostatkem této komodity a nemají k ní přístup.

Nedostatek pitné vody znamená, že se lidé musí uchýlovat k čerpání nebezpečných zdrojů anebo draze kupovat vodu dováženou, která bývá často také závadná a tím živí pandemii cholery.

Více než polovina lidí v severní Sýrii je odkázána na neoficiální zdroje vody, kterými doplňují každodenní spotřebu, ty ale bývají často nebezpečné. Jedním z hlavních problémů, s nimiž se obyvatelé severní Sýrie potýkají, je vysychání studní a sirná a slaná voda, která není pitná. Hlavním zdrojem vody v těchto místech je řeka Eufrat; k zásobování okolních vesnic vodou slouží čerpací stanice a vodohospodářské sítě. Nedostatek přečerpávacích stanic a poruchy částí vodovodních rozvodů mají za následek, že někteří lidé nemají přístup k čisté vodě.

V roce 2021 přestala kvůli nízké hladině vody v řece Eufrat na 8 měsíců fungovat přečerpávací stanice v severní Sýrii a tak většina studní vyschla. Lidé se tak museli uchýlit k odebírání dovážené vody z cisteren, které jsou naplněny vodou z řeky a nevhodné k pití. Taková voda není čistá a často způsobuje nemoci, jako je cholera, která ohrozila životy mnoha lidí. Do konce léta bylo v Sýrii s podezřením na tuto nemoc nahlášeno více než 60 000 případů.

Nebylo tomu tak vždy. Před válkou mělo přístup k nezávadné a čisté vodě 98 % obyvatel syrských měst a 92 % lidí na venkově. Za prvních 10 let války se však zásoby pitné vody v Sýrii snížily o 40 %.

„Po válce přestala fungovat síť pitné vody a od té doby nebyla opravena,“ říká Chálid, 55letý Syřan, který žije na severu Sýrie. „Ostatní lidé si mohou kupovat vodu pouze od majitelů cisteren, přestože tato voda je přímo z řeky, není čistá a je znečištěná.“

„Díky dobrému tlaku v trubkách je voda dodávána přímo až k nám. Nyní můžeme doma pít čistou a nezávadnou vodu.“

Chálid je jedním z těch, pro které je již léta nedostatek vody velký problém, protože voda ze studní nebyla pitná a navíc většina z nich vyschla. *„Voda ve studni není pitná. Proto jsem před pomocí od ČVT každé dva dny chodil 8 km k pumpě s čistou vodou. Nyní mi teče doma z kohoutku.“*

Následkem této krize v severní Sýrii je nedostatek čisté vody - drahá voda, která je dopravována nákladními auty, propuknutí nemocí související s používáním závadné vody a nedostupnost vody kvůli nedostatku náhradních dílů pro údržbu čerpadel. Vodárny jsou jediným zdrojem stálého přístupu k čisté vodě, ale neudržováním a válkou se poškodily vodovodní sítě, což způsobilo, že se pitná voda nedostala k rodinám ve vzdálených vesnicích.

„V naší vesnici je velký nedostatek vody, zejména v létě. Máme kvůli tomu velké problémy,“ říká Ali, 65letý Syřan, který žije na severu Sýrie se svými čtyřmi dětmi a jejich rodinami.

„Mám stádo ovcí a dvě krávy. Když nemohu zajistit vodu ani pro svou rodinu, jak mohu dát pít zvířatům?" ptá se.

Ali má traktor, kterým nabírá 5000 litrů vody z řeky, aby se mohla napít jeho rodina a zvířata. Přestože jsou si vědomi, že voda není sterilní, nemají jinou možnost. „Nejenže je používání takové vody nebezpečné, ale také je velmi drahé. Denní mzda dělníka činí 15 000 syrských liber, což sotva pokryje vodu a jídlo na celý den. Pokud tento dělník jeden den nepracuje, jeho rodina nebude mít vodu na pití," dodává Ali.

Člověk v tísní nedávno dokončil obnovu vodovodní sítě ve dvou velkých a hustě obydlených vesnicích. Díky obnově vodovodní sítě mají obyvatelé těchto vesnic k dispozici čistou, nezávadnou a pitnou vodu. ČVT kromě údržby chlórem prováděl také údržbu poškozených pump a instalaci nových částí. Pro pracovníky a obsluhu těchto pump byla zajištěna technická školení, týkající se budování kapacit v oblasti elektrotechniky, mechaniky, chlorovacích zařízení, administrativy a archivace. Kromě toho Člověk v tísní pomohl s přístupem k vodě více než 200 000 lidem, a to díky sanitačním službám, odvozu odpadu a projektům v oblasti vody, sanitace a hygieny ve školách.

Ali a Khaled jsou jedněmi z 500 000 osob, které tuto podporu využily.

„Díky dobrému tlaku v trubkách je voda dodávána přímo až k nám. Nyní můžeme doma pít čistou a nezávadnou vodu,“ vysvětluje Ali. „Někteří lidé si nemohli dovolit ani koupit kanystr na vodu. S návratem vody po více než deseti letech se k nám opět vrátil život,“ dodává.

Udržitelně hospodařit s vodou má zásadní význam pro zajištění dostatku čisté vody pro lidskou spotřebu, zemědělství, průmysl a další využití. Pomůže efektivně, rovnocenně a udržitelně používat zdroje vody. Rovněž zvyšuje odolnost ekosystémů a snižuje emise uhlíku.

Tato krize bohužel nekončí a miliony Syřanů budou nadále bojovat o přístup k čisté a pitné vodě. V některých oblastech nejsou dostupné ani ty nejzákladnější služby. Tato humanitární krize je společnou odpovědností, neskončí, dokud nebudou tyto problémy vyřešeny. Do té doby budou Syřané i nadále strádat.

<https://www.clovektisni.cz/kruta-realita-miliony-lidi-v-severni-syrii-nemaji-pristup-k-ciste-vode-10163gp>